

הקורבן

היה זה אחיו של בנימין, ציון, טרקטוריסט בן 22 מהרצליה, העובד בחברת חריש, שהביא את בנימין למקום, כדי לעזור לו בעבודתו על הטרקטור. במסגרת עבודות הפיתוח במקום, נאלץ הטרקטוריסט של ציון לחצות מדי פעם את הכביש הסמוך. תפקידו של בנימין: לאותת בדגל אדום לנהגים, כדי להזהירם כאשר הטרקטור עומד לעלות על הכביש. תמורת זה, השתכר הנער 30 ל"י ליום.

דקות ספורות לאחר שנשט את מישמרתו, חזר בנימין אל הטרקטור, סיפר לאחיו שי ראה גבר גוהר על אשה, באחד המכתשים הקטנים בשדה.

ציון הורה לאחיו להניח לבני הזוג ה"רומנטי, לא להטריד אותם.

בשעת הרצח — תרם החשוד

דם בבית-חולים „הדסה“

באותו בוקר, נתגלה

במקום חשוד אחר — סוטה-מין

למרות זאת, זוהה החשוד

ברצח הסטודנטית על-ידי עד-ראייה

טרה, דיווח שמטורף-מין מסתובב חופשי בסביבה. השוטר שקיבל את השיחה התייחס להודעה כביטול. כאשר התקש האיש, השיב השוטר בקוצר-רוח: „שהכלב יתלונן, או נטפל במקרה.“

האנורח סירב לחכות עד שהכלב יתלונן, הרים טלפון למכר שלו, קצין בכיר בצה"ל. רק אז הגיעו שוטרים, גבו עדויות. שעתים מאוחר יותר, רצח ואנס אלמוני — שלא יכול להיות ספק בכך שהוא מטורף-מין — את מרים אייזנברג. אך כאשר הראו לע.מ. את תמונתו של החשוד ברצח, ארנסט ציילן — קבעה זו בהחלטיות שלא זה האיש עם הכלב. המסקנה: בבוקר הרצח, הסתובב במקום חולה-מין — שלא היה החשוד. האם היה הוא רוצחה של מרים אייזנברג?

מקום הרצח — בבית-החולים הדסה שב'רחוב בלפור בתל-אביב. הוא הגיע לשם — כדי לתרום דם. בספר הרישומים של המחלקה מופיעים שמו ופרטיו המדויקים. אנשי המחלקה זוכרים אותו, העירו על כך בפני כתב העולם הזה.

מטורף-מין

דיקה מדויקת של זמני שני האירועים עשויה לגלות כי לחשוד לא היה תה כל אפשרות להיות בשני המקומות בו זמנים כה סמוכים. מובן שבדיקה זו עצמה יכולה גם להעלות, שהחשוד יכול היה להיות במקום הפשע בשעת הפשע — ומייד משם לדהור להדסה לתרום דם.

החשוד

מרים אייזנברג נרצחה ונאנסה ביום החמישי, ה-22 לאפריל, בסביבות השעה תשע בבוקר. הרצח והאנס לא ידע זאת — אך בקיר-בת מקום היה עד-ראייה, שראה אותו בשעת ביצוע הפשע. ארבעה ימים לאחר מכן, עצרה המשטרה חשוד: שוויצרי צעיר בשם ארנסט ציילן.

קיצור הדרך

אל המוות

הצעיר המסוקרן התעלם מדברי אחיו, חזר לחזות במתרחש. הוא שב לטרקטור שנית כעבור דקות ספורות. הפעם, היתה הבעת אימה על פניו. „הבחור שם, שהיה שוכב על הבחורה, מכסה אותה עכשיו בפחים.“ גימגם לאחיו המבוגר.

ציון מיהר בעקבות אחיו. בתחילה, לא גילו השניים דבר. אחר, ליד שבר של צינור בטון, גילו רגל

בנימין כוכבי אינו סבור כן.

„שוכב על הבחורה“

שעה היתה תשע בבוקר בקירוב, כאשר בנימין כוכבי (16) עזב את מקום עבודתו, בשדה שליד בניין הטלחזיה הלימודית ברמת-אביב, וסר לעשות את צרכיו בסניף מרוחקת, בסמוך לשביל החוצה את השדה.

עובדה מספר 2:

בבוקר הרצח, בסביבות שעה שבע, יצאה ע.מ. עקרת-בית תושבת רמת-אביב, אל מרפסת ביתה שבקומה השלישית שבבית ה"קיצוני בשיכון, הפונה אל השדה הפתוח.

המתזה שנגלה לעיניה הגדהמת גרם להלם: בין השיחים, עמד גבר צעיר, מכנסיו מופשלים, וביצע את זממו בכלבה שהחזיק בשתי ידיו.

האשה הגדהמת מיהרה להציק שכנה, וזו הוציקה את בעלה. הבעל הרים טלפון למש-

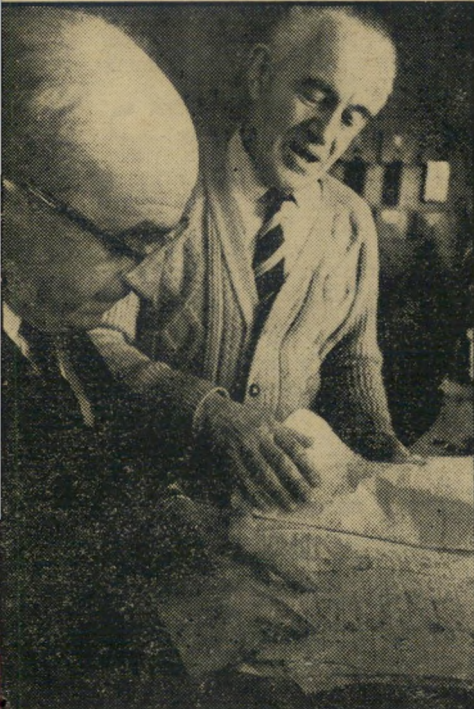
במסדר-ניהוי ראשון, וזיהה העד את ה"חשוד".

היתה זו פעולה זריזה מצד המשטרה. הרצח והאנס האכזריים, בליבה של שכונת המגורים השלווה רמת-אביב שבצפון תל-אביב, גרמו לזעזוע בין אלפי תושבי האיזור. בהצליחה לעצור את החשוד במהירות, הביאה המשטרה להרגעת הרוחות.

אלא שגילויים חדשים שהעלתה חקירת העולם הזה בימים האחרונים, מעלים את השאלה המדאיגה: האם באמת האיש העצור הוא הרוצח? האם באמת אין הרוצח האמיתי מסתובב עדיין חופשי?

עובדה מספר 1:

בבוקר הרצח, סמוך לשעה שבה בוצע הרצח, היה החשוד במרחק קילומטרים מ-

„הוא היה פה!“ מצביעים זאב בורשטיין (מי מושקף), בעל מלון מוניפול, ופקיד-הקבלה דויד, על הרישום בספר האורחים, בו נרשם

מעיד הרי מינץ, בעל מלון מגדל-דויד, בו התגורר החשוד. היה זה לאחר שמינץ גרם למעצרו של החשוד, קודם לכן, כאשר זה סירב לשלם את החשבון — בטענה שהוא ישו הנוצרי, ולכן משוחרר הוא כנראה ממיסים, לפי דעתו.

„לא זוכרת“ אומרת רוזה, עובדת המטבח ב"מלון מוניפול בתל-אביב, כשהיא בוחנת את תמונתו של החשוד במעשה הרצח והאנס.